

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Lázadó mamelukok.

Pécs, 1897. november 17.

Magyarországon a legkellemesebb dolog volna képviselőnek lenni, ha bármelyik pártban nem volnának ott a pártfegyelem béklyói, amelyek föltétlen alárendelést követelnek meg az egyéni véleményeknek, igen sokszor még az úgynevezett férfiúi önérték fölhalmozásával is. Aki aztán hozzá szokott imígyen önértékének elpoesékolásához, annak épp úgy nem okoz lelkiismereti furdalást egy-egy haza- és nemzetellenes törvény megszavazása, akár az Abruzzok lovagjának, a ki pörére vetközteti le a keze ügyébe eső utast s azután a boldogságos szűznek gyertyát éget, amiért olyan nagyon megsegítette vállalkozásában.

A pártfegyelmet a legnagyobb tökélyre fejlesztette Bánffy Dezső báró. Egyik kezében ott volt a jutalom a csöndes megadás ellenértékeül, de a másikkól soha sem hiányzott az ostor, amelylyel közé csapott a mormogó disszidenseknek, akiknek nem tetszett a túlerős dresszura.

Sok-sok mindenféle variációban lehetne bemutatni azt az eljárást, amely az önértékes férfiakat politikai eunuchokká teszi, ha belépnek a Lloydbeli klubba. De talán egyik sem volna olyan találó, mintha egyik aesopusi mesét alkalmaznánk Bánffy báróra és hű mamelukjaira, amelyet a nagy mesélő „A rókkák gyűlése” cím alatt örökített meg.

Ugyanis egy furfangos rókának egyszer csapdába került a farka. Nem azért volt róka, hogy az egész bundáját ott hagyja, tehát inkább lerágta a saját farkát. Ilyen disztelen állapotban jelent meg a rókkák gyűlésén, a hol azt indítványozta, hogy mint felesleges dolog, a rókafarkak tűnjenek el minden valamire való róka testéről. Persze, ha neki nem volt már, hát szerette volna, hogy a többinek se legyen.

Aesopus nem irta ugyan meg, hogy mit határoztak a rókkák e fölött az indítvány fölött, mi csupán csak azt tudjuk, hogy a mameluk-tábor abban egyezett meg, hogy az ész és önérték fölösleges dolgok egy jónevelésű mameluknál s mivel vezérük azt kívánta, hogy hozzá hasonlóknak legyenek, hát szívesen lemondtak e könnyen nélkülözhető cikkekről.

Annál különösebben lep meg tehát bennünket az a hír, hogy az a nagy telen tömeg, amelyet szabadelvű-pártnak szoktak nevezni, amelyben sohasem támadtak olyan törekvések, hogy föllázzanak az őket tápláló gazdájuk ellen, most ime egyszerre önértékre kezdenek ébredni, s mivel jól tudják, hogy az ostoresapás fáj, hát előre is megfogták azt a kezét, amely az ostort szokta suhogtatni.

Megirtuk nem régiben e helyen, hogy a Bánffy b. magyar miniszterelnök és Bilinsky osztrák pénzügyminiszter között való konfliktus eredménye csak az lehet,

hogy vagy érvényt szerez Bánffy az 1867. XII. törvénycikk 68. §-ában biztosított önrendelkezési jogunknak és akkor a Badeni gróf kormánya bukott meg; vagy pedig nem képes érvényt szerezni s nem tudja megakadályozni, hogy az osztrák kiegyezési törvény 14. §-a alapján léptessék életbe a Lajthán túl a provizoriumot, hát akkor Bánffy b. bukott meg.

A kormánypárt túlnyomó nagy többsége ugyanezt a nézetet osztja és tegnap délután a kormánypárt egyik legtekintélyesebb tagjának kezdeményezésére száznál több kormánypárti képviselő aláírt egy ívet, lekötve minden egyes aláíró becsület-szavát, hogyha t. i. Bánffy b. az osztrák kormánnyal szemben meghátrálni lesz kénytelen, akkor többé egy pillanatig sem fogják támogatni a magyar miniszterelnököt, sőt nemcsak ezt teszik, de határozottan ellene foglalnak állást úgy a pártklubban, mint a parlament plenumában és kényszeríteni fogják őt arra, hogy ígérete be nem tartásából eredőleg vonja le a konzekvenciákat.

Ez pedig tény, még pedig olyan kétségbenvonhatatlan tény, amelyhez minden kommentár felesleges. Ime, így készítik elő az önérték beoltásával a fuziót a nemzeti párttal s hogy a jövő miniszterelnököt, már a legközelebbi időben, maga a szabadelvű-párt többségének bizalma Apponyi Albert gróf személyében fogja támogatni, akinek mérséklete és higgadt

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Csalódás.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A tizenöt éves Sárka durcásan vágta be maga után a salon ajtaját. Azután, hogy haragját némileg csillapítsa, lapozgatni kezdett valamelyik dísz-műben, mi hamarjába keze ügyébe került.

Dóci »Csók«-ja volt, mint azt hamar el is árulta azzal, hogy néhány pillanat múlva feledve haragot, szeszélyt s a méltánytalan szidalmakat, mikben csak nem rég részesült, önfeledten, sóvár szemekkel, mohón olvasta fenhangon az örök ifjú csók definícióját.

Szüies szép arca átszellemültni látszott a kedves sorok olvasása alatt. Tán bele képzelte magát a lopott csók édes gyönyörébe; talán ő is élvezte gondolatban azt a kimondhatatlan mennyei élvezetet, mit a szerelem szülte tüzes csók ad azoknak, kik oly forrón, oly igazán tudnak szeretni.

Mikor másodszor is elolvasta, hátra dől a kényelmes zsöllyében, jobbról is balról nézegette a márvány kötetes könyveskét . . . azután egy pillanat, — és Dóci »Csók«-jának 25-ik lapja Sárka köténye zsebébe vándorolt.

A tizenöt éves Sárka ám elméletileg is-

meri s néhány nap múlva kívülről is tudni fogja az igazi csók valódi értékét, vajjon gyakorlatilag miként sajátítja el azt?

Ez oly kérdés, melyre válaszolni vajmi bajos. Én csak a mondó vagyok, bizzuk ezt ő reá.

Ép annyi ideje volt még, hogy a könyvet az asztalra tegye. A szomszéd szobából léptek zaja hallatszott.

— Jön a papa! — sugta halkán, s a két fekete szem lezáródott, minha aludnék.

— Nyilik az ajtó. Be nem jön senki . . . a papa azt hiszi, alszom . . . fel nem kelt . . . jön a mama is . . . aztán a papa beszélni kezd: Látod ezt a szegény leányt; sírásközben elaludt. Mégis csak jó lány a Sárka, belenyugszik mindenbe . . . Tudod mit, mama, mégis elviszszük vasárnap majálisra. Hadd mulasson egy kicsit ő is. Hiszen nagy leány már. Tizenöt éves, hosszú szoknyát hord; meg azután . . . Na most, ugy hallom, sugott valamit a mamának . . . Azután az ajtó becsukódott és ismét csend lett.

Sárka felugrott, a tükör elé állt. Egyet-kettőt igazított frou-frouján. Valami hamiskás mosolyt tanult valakitől, azt oly jól tudta mivelní, azután elégtlen arccal lépett az ablakhoz.

Végtelen öröm sugárzott arcáról e pillanatban s arra gondolt, hogy az ablakot kinyissa. De mikor az éles kürt sikoly meg-

rázta az ablak üvegeit, higgadtan, önelégülten konstataulta magában, hogy ez a jó izléssel semmiképp sem volna összeegyeztethető, hogy egy uri leány ablakot nyisson, mikor katonaság vonul végig ablakai alatt.

— A katonák pajkosak! Hát még a huszárok. Sokat mondogatták ezt nekik az apácák a zárdában.

Kipirult arccal s dobogó szívvel leste a függöny mögött a napsütéstől kávébarna arcu huszárokat.

A tiszték mind feléje néztek, de ezer szerencse, hogy a mama a múlt héten kivásaltatta a függönyöket, most jól néznék ki, mind azt hinnék a tiszték, hogy őket nézem; pedig eszembe sincs!

Hitegette magát Sárka. Játszta az éretneset magamagával szemben.

— Hopp! Most még egy lépéssel visszautrott az ablaktól.

Egy barna bajuszu, piros arcu tiszt fekete lovon bejött a házukba. Ur isten, mit akar ez itt? Talán itt fog lakni?;

— Nem is volna rossz! A papának lenne legalább valakije, a kivel beszélgethetne és nem szekirozna mindig engemet. No meg aztán néha csak én velem is társaloghatna, hisz már — tizenöt éves vagyok.

Két nagy kocsit jött legvégül. Az egyik-ken alighanem betegek voltak. Kettőnek olyan

magatartása úgy a nyári kompromisszum megkötése, valamint a provizorium és indemnity javaslatok tárgyalása alkalmával, de főként legutóbb, a kath. autonómiai kongresszuson a néppárttal szemben való állásfoglalása a szabadelvű-pártban és a koronánál egyformán a legjobb hatást tette.

Az ut el van tehát készítve, melyen Bánffy b. elvonulhat s Apponyi gróf átvetheti a szabadelvű-párt vezérletét, ami minden esetre maga után fogja vonni a többi ellenzéki pártok kijegecedését határozottabb körvonalokban. Az ugynevezett Ugron-féle csoport, a mely már ugyanis csak névleg létezik, be fog olvadni az egységes függetlenségi pártba, amely hogy létrejöjjön minél előbb, az mindnyájunk forró óhajta. akik e magyar haza boldogulását, önállóságát áhítazzuk.

Lázasan tanácskoznak tehát Kossuthék is, aminek az eredménye volt, hogy Sima Ferenc átlépett hozzájuk, s Bartha Miklós megválasztása fog lenni az összekötő kapocs a két testvér párt között.

Egységes zászló alatt küzdünk tehát igazainkért, melyeket hogy előbb-utóbb el fogunk érní. bizonyítja a nagy és hatalmas arányokban épülő királyi palota, amelyben ha állandó otthonra talál szeretett királyunk, úgy a függetlenségi párt régi elvei diadalmaskodni fognak.

Hirek.

Pécs, 1897. november 16.

Jön a főispán!

El sem képzelhetné, hogy milyen nagy dolog lehet az egy kis községben, ha valóságos méltóságos ur tiszteli meg a látogatásával. Az egész község izgatott, a főbírótól le a kis bírógig az egész előljárárság készülődik, hogy a méltóságos urat minél fényesebb fogadtatásban részesíthessék.

Igy történt ez egyik szomszédos községben is. Az egész község talpon volt ama dicső nap hajnalán, amelynek reggelére várták ő

sápadt arca volt, mint a viasz. Nem valami egészséges lehet a katona-élet!

Még egyszer kűrtöltek, de az már alig hallatszott. Ott lenn járhatnak már a papék felé. Na a szegény Treszka, tudom, örül — a papék cselédje — az mindig a huszárokról mesél. Hogy milyen finom gyerekek, hogy tudnak táncolni. Ő jól ismer bizonyára többet közülök. Ő is két évig fenn volt Pesten.

— Jaj istenkém! Valaki jön a másik szobában! Sarkantyú pengés!?

Sarika érezte, hogy elsápad. Mit csináljon most? Hova bujjon? Nem sok ideje lett volna rá, különben megnyugtatta remegő szívét azzal, hogy a papa vezeti be vendégét. — Kopogtak.

— Szabad! — szólt halkan. És nyugtalanul bámult ki az ablakon. Két parasztygyerek egymás szemébe hányta a port. Az egyik úgy sirt, a másik meg annál inkább kapott a mulatságon . . .

— Csókolom kezét nagysád!

Hirtelen hátra fordult az ablaktól s megdöbbenve látta, hogy a barna bajszu huszártiszt ott áll előtte két lépésnyire — magánosan.

Majd azt kérdezte az első pillanatban, hogy a papa hol van, de — torkan akadt a szó.

Némán nyujtotta kezét a szép férfinak. A szíve meg erősen kalapál: majd elszakadt.

— Imádott Sarika nagysád, ne vegye rossz néven látogatásomat, de a sors művét

méltóságát. Az egész falu apraja-nagyja leste az országotról emelkedő porfellegét, amely jelzi, hogy a vendég közeleg.

Már készen várta a diszes fogadtatás. A tűzoltók sorfalat álltak, a hadastyánok pedig kivont kardjaikat csillogtatták, az ünnepi szónok a hangját lágyitgatta kis üstön fött nedűvel, a dalárda az összhangot erősítette, a tarackos ember pedig komoly képpel csóválta a mozsarai előtt az égő kanócot.

Igaz, a fehér ruhás lánykák is felvonultak már s a kezeikben szorongatták a virágokat, amelyeket majd ő méltága utjára fognak szórni, sőt a harangozó is a nyakába akasztotta már a kötelet, hogy megrántsa vele a nagyharangot az alkalmas pillanatban. A rendező bizottság tagjai pedig folyton a toronylépcsőjét járták.

Végre a várva várt porfelleg fölszállt az országoton s pár pillanat múlva egy uri cséza bontakozott ki a porból.

— Jön a főispán — hangzott le a rendező harsány szava a toronyból.

Odalenn izgatott mozgolódás támadt erre és az ünneplőbe öltözött emberek sorain végig morajlott a szó, hogy — jön a főispán.

Ezalatt a cséza gyorsan közeledett. Benne két jókedvű ur foglalt helyet. Nagyon bámultak a fordulónál, mikor a szemükbe tünt diadalkapu, rajta óriási betűkkel:

— Isten hozott.

De még anny idejük sem akadt, hogy magyarázatát keressék a dolognak, mikor az öreg harang durrantak, a tűzoltó banda ráreccsent a körösi lányra, a dalárda pedig a portici néma intermezzójára. Az emberek persze az eget verték az éljenzésükkel s ebben a szörnyű hangzavarban szinte jótékonyan hatott a fülre a hadastyánok — trombitája.

De még le sem esendesült a lárma, mikor a kocsis elé lépett az ünnepi szónok és folyó vízként mondta el a beszédét azt híven, hogy a »méltóságos ur« úgyis megtudja, hogy hozzá szállott a körmondataival, ha nem is feléje fordult véletlenül.

Az emberek, miután ő méltóságát senki sem ismerte, izgatottan várták, ki fog megszólalni most, mert aki felel, bizonyosan az lesz a főispán. A két ur zavarodottan nézett egymásra, majd az egyik, hogy a másikat kimentse a zavarból, így szólt:

látom a mai nap eseményeiben, midőn ide hoz engem kegyedhez, ábrándszötte almaim édes tárgyához. Higyje el! A sors kegyetlen volt mindig hozzám; üzött, hajszolt egyik lejtőről a másikra. A reménytelenség végtelen ürje felett lebegtem egész ifjúságom tavaszán. Küzdöttem az ár ellen. Harcoltam emberfeletti erővel a végzet kegyetlen démonai ellen — mind hasztalan . . .

Mig egyszer megálmodtam, hogy van a világon valaki, kinek egy mosolya, egy üde, szűzi tekintete bilincsbe veri a lépteimet ádázan követő ördögöket s visszaüzi őket ismeretlen tanyáikba.

Kegyed az, isteni Sarikám, ki egy mosolyával, egy — csókjával megvált a kegyetlen sors üldözése elől a jövő — boldog élet számára . . .!

Nehéz sóhaj tört elő kebeléből, alig tudta legyőzni az első ijedség nehezségét és merőn nézett az ismeretlen bűvös szép szeméibe.

— Egy csók az, mi önnek boldogságot ad? — szólt remegve a meghatottságtól.

— Egy csók csupán, mit ez isteni ajkáról kapok — és édes csók, mit ez eperajkáról loptok — s jó szíved, édes eperajkám, nekem örök, mulhatlan boldogságot ígérnek.

Valami kejes tűz lángolt homlokában. A megilletődés, a pillanatnyi szerelem lelki erejét megingatta. Érezte, hogy e férfi képe belopódzott szíve rejtekébe. Érezte, hogy nagyon, nagyon fáj valami lelkében és hogy ez a fájda-

— Köszönjük a szives fogadtatást, de ha szabad kérdeznünk, kihez legyen szerencsénk?

— Én — szólt az ünnepi szónok — Kovács László asztalos vagyok.

— Nagyszerű! Éppen magát kerestük. Én ugyanis N. N. ügyvéd megbízottja vagyok, ő pedig (a társára mutat) a — bírósági végrehajtó . . .

S - d.

Napirend 1897. november 17-én.

Naptár: szerda, november 17. — Róm. kath.: Gergely. — Prot.: Alfeus. — Görög-kel. (nov. 5.) Episzteme. — Zsidó: March. 22. — Nap két 6 óra 53 perckor; nyugszik 4 óra 4 perckor. — Hold két 11 óra 21 perckor; nyugszik éjjel; nyugszik délután 27 perckor. Hold utolsó negyede délután 3 óra 2 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 12 Celsius fok meleg; légnymás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, enyhe idő várható.

Színház: »Szultán«, operett.

— (A főispán Siklóson.) Fejérváry Imre b. főispán a járási szolgabírói hivatalokat megvizsgáló, körutját Siklóson kezdte meg, a hová Pécsről a ma délelőtt fél tíz órakor induló vonattal utazott kíséretével. Az érkező főispánt a vókányi állomáson nagy küldöttséggel s banderiummal fogadta a siklósi előljárárság s hosszú kocsisorral kísérte végig az új megyei műutakon Siklósról, a hol a városháza előtt diadalkapu volt föllállítva. A városháza előtt nagy közönség várakozott s ennek nevében Henfner Lajos beszédet mondott. Ezután a főispán a Benyovszky Mór földbirtokos által följánlott lakásba, a régi, történelmi nevezetességű siklósi várba hajtatott. Itt átöltözvén, visszatért a városházára, a melynek tanácsstermében egymásután a következő küldöttségeket fogadta:

a róm. kath. hitközség, az ev. ref. hitközség, a gör. kel. hitközség, az izr. hitközségek, a kir. járásbíróság küldöttségét, köztük az ot-tani ügyvédi kart és a közjegyzőt, az adóhivatal és kir. pénzügyőrség, az ipartestület, a közigazgatósági tisztviselők és községi jegyzők nagy küldöttségét. A tisztelgés befejezte után a »Pelikán« szálló nagytermében bankettre gyűltek össze, a hol természetesen a felköszöntőkben nem volt hiány. Mint tudó-

lom mégis jól esik, könnyebbülést okoz háborgó keblében. Minden pillanatban valami ismeretlen vágy szállta meg összes idegeit — oda dobni magát a férfi karjaiba s ott — meghalni nyugodtan . . .

Felcsigázott képzelete tulvilági örömeket varázsolt szeméi elé, — ha e férfit megcsókolja . . .

Érzi, hogy szédülni kezd; érzéketlenné válik minden porcikája . . . jaj! . . . most mindjárt elesik . . . de nem.

Egymás karjaiba esnek és — megszületik az első — csók!

De mintha valami tüzes lájaldalmat érezne Sarika. Borzongás járja át egész testét s — feltekint. Körülnéz és — keserves sirásban tör ki.

Fájó sóhaj kel ajkáról: Hol az ideál? — Nincs, nincs sehol-em! Csak üres, prózai álom volt boldogsága.

Kezében görcsösen szoritja a »Csók« 25. lapját. Majd észre veszi s ezer darabra tépve hajtja el a szalon szőnyegére.

— Álom volt csak — szól keserűen — s már három óra! Mit szól a mama!

Megtörülte illatos kendőjével könyes szeméit a tizenöt éves Sarika, ki fiatal kora dacára megoldotta a csók definícióját praxisban is, de csak — álomban.

Molnár József.

sitónk írja, ebéd után a főispán a siklósi honorácior családnál látogatásokat tett s estére a főszolgabírói lakásban lesz vacsorára, ahol a siklósiak fáklás-zenevel tisztelik meg. A főispán a holnapi napot is Siklóson fogja tölteni, a mely alkalommal sorra vizsgálat alá veszi az ottani hivatalokat és az ügykezelést. A főispán legközelebbi útja Sz.-Lőrincire lesz, a hol nagyban készülnek fényes fogadására.

— **(Elmegyógyintézet Pécsen.)** Közkórházunk fáradhatatlan igazgatója, *Erreth Lajos dr.*, a ki ezt a humanitárius intézetünket máris párját ritkító színvonalra emelte, újabban azon fáradozik, hogy azt egy újabb osztálylyal gazdagítsa, mely egy már sokszor érzett hiányt lesz hivatva pótolni. Arról van ugyanis szó, hogy kórházunk megfigyelő osztálya rendszeres elmegyógyászati osztályvá bővítették ki, mire nézve már a tervek is elkészültek, melyek szerint a megfigyelő osztály épületére egy emelet építtetnék s az egészben 50 elmebeteg lenne elhelyezhető. A terveknek a helyszínén leendő megvizsgálása céljából *Niedermann Gyula dr.*, a lipótmezei állami elmegyógyintézet igazgatója s az igazságügyi orvosi tanács alelnöke, ki csak a napokban miniszteri tanácsosi címet nyert, tegnap Pécsre érkezett s így remélhető, hogy a szép terv nemsokára a megvalósulás stádiumába fog lépni.

— **(Jegyzői vizsgálat.)** Tegnap és ma folyt le a vármegyebázan *Kószits Kamill* főjegyző elnökletével a jegyzői vizsgálat; az első nap az írásbelin egy jelölt kivételével valamennyien sikerrel átestek s így a ma megtartott szóbelin, mely az egész délelőttöt, sőt még a délután jó részét is igénybe vette, mind a kilenc jelölt letette a jegyzői szigorlatot. A tizedik persze újabb vizsgálat letételére utasított.

— **(Himen.)** *Horváth György*, lapunk nyomdája szedőszemélyzetének egyik derék tagja, tegnap délután 4 órakor tartotta egybekelését az Ágoston-teri plebániatemplomban *Didovác Annával*. Az esketési szertartás alatt a Polgári Daloskör, melynek a vőlegény első-rangu énekesei közé tartozik, *Beethoven 1sten dicsősége* című férfikarát adta elő, ezzel is emelve a menyegző díszét.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Treszkony Jánost* a kaposvári állami főgimnáziumhoz rendes tanárrá kinevezte.

— **(Felülfizetések.)** A szombaton tartott jogásztáncestélyen befolyt felülfizetések a következők: *Dr. Szeredy József* 10 frt, *dr. Fejérváry Imre báró* 7 frt, *Szuly János* 5 frt 50 kr, *dr. Blum Béla* 5 frt, *Lechner János* 5 frt, *dr. Mendl Lajos* 5 frt, *Nagy Jenő* 5 frt, *Rézbányay János* 5 frt, *Trixler Károly* 5 frt, *Polgár Jenő* 3 frt 50 kr, *N. N.* 3 frt 50 kr, *dr. Békeffy Remig* 3 frt, *Zelesny Károly* 2 frt 50 kr, *Zsiga László* 2 frt 50 kr, *Fekete Mihály* 2 frt, *dr. Miltényi Miklós* 2 frt, *Pozsgay József* 2 frt, *Pilch Antal* 1 frt 50 kr, *N. N.* 1 frt 50 kr, *N. N.* 1 frt 50 kr, *N. N.* 1 frt, *Döbrössy Alajos* 50 kr, *Lusztig Antal* 50 kr, *Kovácsics N.* 50 kr, *Geyer N.* 50 kr, *N. N.* 50 kr, *N. N.* 50 kr, *N. N.* 50 kr, *N. N.* 50 kr. Összesen: 86 frt 50 kr. Az *N. N.* betűkkel jelzett felülfizetők neveit a

nagy torlódás miatt a pénztárnál ülők nem jegyezheték fel. Eme kegyes adományokért ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— **(Új távirtda hivatal.)** A kereskedelmi miniszter *Baranyavármegyében* a barmonostori postahivatalnál azzal egyesített távirtda-hivatalt létesített.

— **(Tanfelügyelői látogatás.)** *Hanny Gábor* pécsyvármegyei tanfelügyelő meglátogatta a *dárdai r. k. népiskolát*, mely alkalommal ugymond, meggyőződött a *dárdai népiskolának* a magyar nyelvben tett szép előmeneteléről — amint azt a látogatási naplóba be is jegyezte. A látogatás fél 11-ig tartott, mely után az iskolaszéki ülés vette kezdetét. Az egyházmegyei tanfelügyelő főleg azért jött, hogy a *dárdai iskolaszéknek*, az iskola építést illetően, téves felfogását eloszlassa. Előadja tehát, hogy a *canonica visitatio* értelmében a *dárdai uradalomnak* kötelessége a tanítói lakról, valamint a mellette levő egyik tanterem építéséről gondoskodni. A másik terem pedig az egyházközséget terheli.

— **(Miniszteri köszönet a csendőröknek.)** Sok az érdeme a magyar csendőrségnek az olyan dolgok körül is, a mely nem vág a zsványfogás hatáskörébe. Az már régi dolog, hogy faluhelyen a tűzoltásnál nincs bátrabb oltó, elszántabb életmentő, mint a csendőr. A sok érdemét az idén egy ujjal tetézte a csendőrség. Erre az érdemre az aratási sztrájk és szociálista forrongások adták az alkalmat. Kevés helyen tört ki és csinált nagyobb galibákat a sztrájk, de majd mindennütt kísértett és a csendőröknek megsokszorozott éberségre, nagy körültekintésre, és kellő tapintatra volt szükségök, hogy a veszedelmes nyavalya ne mérgesedjék el és ne okozzon még komolyabb veszedelmeket. És sokban a csendőrség buzgalmának is köszönhető, hogy a sztrájk nem lett nagyobb és hogy nem került nagyobb véres zavargásokra a dolog. A jól elvégzett feladatnak most jött meg a jutalma. Elméleti jutalom csak, írás, — de mégis csak elismerése az érdemnek. A honvédelmi miniszter leiratot intézett az összes csendőrszárnyparancsnokságokhoz, a melyben az aratási sztrájk alkalmával tanúsított ügybuzgalomért és tapintatért a csendőrségnek a legnagyobb foku elismerését nyilvánította.

— **(A cséplőgép vége.)** *Steiner Fülöp*, páprádi lakosnak, az egerszegi pusztán jól kiszolgálta a cséplési idényt egy kétezer forintos cséplőgépe. Most már nyugalomba helyezték a nagy vas szörnyeteget és csodák csodája, ebben a nyugalomban érte olyan veszedelem, ami hasznavehetetlenné tette, a végét okozta. Hogy s hogy nem, azt a vizsgálat még eddig nem volt képes megállapítani, elég az hozzá, hogy a cséplőgépén tűz támadt, a mely — mire észrevették — már az egész nagy alkotmányt tönkretette s a tulajdonosnak bizony nagy kárt okozott.

— **(Jó fogás.)** Magyar-Hertelenden mostanában napirenden voltak a lopások és betörések. A nyomozást persze mindenféle folytatták a lopások elkövetőjének kipuhatlása iránt, de csak félsikerrel, mert csak annyit tudtak meg, hogy a gyanuba vett egyén itt Pécsen tartózkodik. Tegnap aztán *Selényi Antal* rendőrbiztos nyomára jött a tolvajnak és *Fodor* rendőr segítségével el is fogta azt. Az illetőt *Papp Jakabnak* hívják; állandó hely és munkanélküli csavargó, a ki kijárogatott Magyar-Hertelendre és úgy követte el a lopásokat, melyekért most majd bűnhődni fog.

— **(Megálmodta.)** A *Kossuth Lajos-utca* egyik bérházában *Aul Ferencnének* van — azazhogy csak volt — három ludja. Kettő sovány vala, egy azonban szép kövér. A házban lakó *Baka Jánosnének* aztán egyszer csak azt ujságolta egy reggel *Szebényi Béláné*, a ki ugyancsak ott lakik, hogy ő megálmodta, hogy *Aulné kövér ludját* ellopták. S majd meglátja a szomszédasszony, hogy el is lopják azt a ludat egyszer. *Bakáné* azonban nem sokat tördődött az álommal s csak ma reggel jutott eszébe, mikor hallotta, hogy a ludat csakugyan ellopták. A kapu azonban éjjel zárva lévén, a káros azzal volt, hogy senki más nem lehetett a tolvaj, csak valamelyik házbeli s az udvaron ki is jelentette, hogy elmegy a rendőrségre és házkutatást kér mindenkinél. El is ment, előbb azonban a nővérét és a cselédét lesbe állította, hogy nézzék mi fog történni az udvaron. S az történt, hogy jött *Szebényiné* és a félrehelyre menvén, oda beledobta a ludnak a husát. Az elrejtőzött két nő ezt nyomban tudtára adta a kiment rendőrnek és onnan elő is került az ellopott lud husa. Az asszony mindezek dacára tagadja a lopást; tagadja azt is, hogy ő dobta volna ki a talált husát, sőt hogy az a hus egyáltalán az ellopott lud husa lenne; de hát a tanuk ellene vannak s még inkább az, hogy ő megálmodta a lopást s ez ime be is teljesedett. Különben majd a vizsgálat feladata lesz világosságot deríteni a furcsa ügyre.

— **(Csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, *Goldberger Mór*, pécsi — király-utcai — kereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Peitler Imre* kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok *Kelemen Mózes dr.* ügyvéd, helyettese *Repich Gyula dr.* ügyvéd. Igénybejelentési határidő december 27., felszámolási határnap január 12.

— **(Kifosztott ágy.)** *Rühl István*, lengyeli lakosnak a házába a múlt héten betörtök. Az utcára nyíló ablakon hatoltak be, mivel azonban mást nem találtak, a szobában levő ágyat fosztották ki, elvivén abból az összes ágyneműt. A betörést csak másnap vette észre a káros, mikor is az esetet azonnal bejelentette a kisvejkéi csendőrségnek, a hol megindították a nyomozást a tettesek kézrekerítése iránt.

— **(Anya a fiu ellen.)** A *Rókus-alja* egyik házában lakik egy szegény özvegy asszony, akinek sok szomorúságot okoz a fia. Ez a fiu az ingyenélők sorába tartozik; nem szereti a munkát, de a korcsmát annál inkább s mikor elveri azt a kevés pénzt is, amit keres, akkor az anyjától követel és megveréssel fenyegeti, ha kérését nem teljesíti. Így tett az este is s mert a szegény asszony csak úgy tudott előle menekülni, hogy kifutott az udvarra, hát végre is a rendőrséghez folyamodott ellene védelemért. Az anya kérésére a rossz fiut a rendőrségre kísérték s majd a bíróság végez vele, ha ugyan meg nem bocsájt neki az anyja azzal, hogy hiszen bármilyen rossz is, mégis csak a — fia!

— **(Rőssegetők figyelmébe.)** Szokása a gazdálkodó népnek, hogy ilyen időtájban felégeti a szántóföldeken a használhatatlan gázt és összegyülemlett rőzsét. A tűz aztán gyakran bevilágít a városba is s nem egyszer tévedésbe hozta már a torony-ört is. A rendőrség most figyelmezteti az ily

rőzségetöket, hogy minden egyes esetben jellentsék ezt be a rendőrségen, mert ellenkező esetben szigorúan meg fognak bírságotlatni.

— **(Korcsmai csendélet.)** *Hani* János, nagykozári korcsmárosnak nagy kárt okozott a napokban hat rakoncátlan vendége, hat nagykozári suhanclegény. A legények iszogattak a korcsmában s mikor fizetésre került a dolog, nemcsak hogy nem fizettek, hanem öszszevisszatörtek poharakat, üvegeket, asztalt és székeket a korcsmában. Aztán kielégítve boszujokat, odább álltak s a korcsmáros mit tehetett mást, mint hogy feljelentette őket a bíróságnál, a hol majd kérdőre vonják a rakoncátlan legényeket a korcsmai idill miatt.

— **(Magszökött lóköttő.)** Tabódon Ceisz Simon, Pukli József, Virth János és Brandl János gazdákat vakmerő módon lopta meg *Kolompár* Colló, egy ismert lóköttő cigány. Az első háromtól egy-egy lovat lopott el, az utolsótól pedig kocsit és lószerszámot s aztán odább akart állni. Tettére azonban hamarosan rájöttek és le is fülelték, de mikor kísérték volna befelé, akkor sikerült neki megugrania. Most keresik.

— **(Betörések.)** Becefán egymásután három betörés is volt a napokban. A betörők *Nagy* Jánostól búzát, *Pető* Jánostól aprójószágot és *Hamvas* Jánostól szintén búzát vittek el. A károsok a lopásokat bejelentvén a csendőrségnek, a nyomozás folytán tartóztattak több gyanuba vett egyént, kik ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Dohánytolvajok.)** Bikács községben *Wurm* Pál, *Steiner* Mátyás és *Hager* Mihálytól egy-egy zsák jófajta szüzdohányt loptak el. A nyomozás folytán a tolvajok kézre is kerültek négy napszamos személyében, de az ellopott dohány már nem volt feltalálható. A tolvajok — a mint maguk bevallották — eladták azt előttük ismeretlen dohánycsempészeknek. Most ezek kézrekerítése végett folyik a vizsgálat.

— **(Lángban álló szoba.)** A dárdai uradalom számtanácsosa *Kinneth* Adolf lakásán a minap — állítólag a cselédség vigyázatlanságából — tűz ütött ki, melyet azonban még idejekorán sikerült elfojtani. A kár mégis nem a legcsekélyebb, amennyiben 3 szekrény, 3 zsöllye és egy mosdó-szekrény csaknem teljesen összeégett.

— **(Tüzek.)** Báltaszéken *Novák* György ottani lakosnak a présháza a napokban kigyulladt és le is égett. A kár 175 forint. — Ugyancsak a tűz prédája lett *Steiner* János, bonyhádi lakos présháza is, a mely 125 forintot ért. — Végül tűz volt Kákicsón is, *Gáspár* János, ottani lakosnak egy kis szalmakazla égett le, 20 forint értékben. Mindeme tüzek hogy miből keletkeztek, azt a megtartott vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Felrobbant töltény.)** Joó Istvánné, szegzárdi korcsmáros neje, térje számára töltényeket készített, miközben majdnem végzetes szerencsétlenség érte. Amint ugyanis az egyik tölténybe a fojtást leverte, egyszerre felrobbant az és a puskapor arcába csapódott. Az volt a szerencse a szerencsétlenségben, hogy serét, vagy golyó nem volt a töltényben.

— **(A boszu.)** Pakson régi ellensége volt *Schöneker* András, ottani lakos, *Szabó* Ferencnek. Mindig várta az alkalmat, hogy boszuját kitölthesse rajta s végre a napokban

elérkezettnek látta a boszura az időt. Mikor az utcán este felé találkozott a gyűlölt ellenféllel, rátámadt és pusztakézzel csupán az ökleit használva, úgy elverte *Szabó* Ferencet, hogy az vértől boritva került ki a kezei közül s most vagy két hétig fogja nyomni az ágyat. A boszuálló ember ellen a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Elégett vasuti kocsi.)** A magyar államvasutak kárára Báltaszéken egy vasuti kalauz-kocsi — eddig még ismeretlen okból — kigyuladt és a benne levő szállítmányokkal együtt elégett. A kár 3070 forintot tesz ki, mivel azonban a kocsi 3000 forintba biztosítva volt, a kár nagyrésztben megtérül.

— **(Tolvaj cigányasszonyok.)** *Balogh* Erzsébet és *Sztojka* Cili, kóbor cigányasszonyok Dunaföldvárott kártyavetés ürügye alatt sorba járták a házakat. Mikor özv. *Bodor* Jánosné lakására betértek, ott senkit sem látván, belopóztak annak nyitvahagyott szobájába és szekrénye fiókjából — a mely szintén nem volt becsukva — 20 forintot elloptak. Tovább állva, özv. *Márkli* Istvánnénál is lopni akartak, de csak egy pár ruhaneműt vihettek el. Mikor a lopást a károsok észrevették, jelentést tettek az esetről és a csendőrök csakhamar el is fogták a tolvaj asszonyokat, azonban sem a pénzt, sem a lopott ruhákat nem találták már meg náluk.

— **(Sokra viheti.)** A jól ismert *Schatek* Katica fiatal tolvaj leányzónak kortársa és barátnője *Steiger* Teréz, egy tizenkétéves leány, a ki tegnap vakmerően erőszakos módon akart pénzhez jutni. Ott sétált az Udvardy-kocsma előtt, mikor a kocsáros kis fia a boltba ment, hogy egy forintot felváltasson. A forintossal játszadózva, elejtette azt az uton s mikor fel akarta venni, a leány odaugrott mellé, hogy elvegye tőle. Persze, a fiu sem engedett s valóságos harc támadt köztük s a leány még az ujját is megharapta a gyereknek. Végre is a járókelők vetettek véget a harcnak s a nagyreményű lánykát átadták a rendőrségnek.

— **(Utonálló.)** A mözsi határban elterülő Iteseitő nádasából egy magas termetű, fekete ruhába öltözött utonálló rohant ki az arra menő *Hahn* József mözsi gazda 18 éves szolgálégyényére, akit egy nagy késsel mellén életveszélyesen megsebesített és leütött. Midőn áldozatát így tehetlenné tette, a nála levő élelmiszereket elvette és azután *Szegzárd* felé elmenekült. A csendőrség a rabló utonálló kézrekerítésére megtette a legmesszebbmenő intézkedéseket.

— **(A vészfék és vészjelző.)** A vasutakon gyakran megtörtént, hogy egyik másik utas ok nélkül, kíváncsiságból vagy tréfából meghuzta a vészjelzőt vagy a vészfékezőt s a vasuti közegek nem tudtak az illető utasokkal szemben kellően eljárni, mert nem volt erre nézve szabatos utasításuk. A magyar államvasutak igazgatósága ezért tehát most rendeletet bocsátott ki, melyben utasította közegeit, hogy azokon az utasokon, kik a vészféket vagy vészjelzőt ok nélkül használják, a kiszabott bírságot azonnal vegyék meg és az okozott kárt térítsék meg velők. Azt az utast, a ki a bírságot nem akarja megfizetni, vagy kellő biztosítékot nem nyújt, a legközelebbi állomásnál szállítsák le a vonatról és adják át a rendőri hatóságnak.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvésését, mindennemű vésnöki munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi *Schönwald* Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Léthe vize.** Az angol őseredeti humor kacagtató produktuma ez a bohózat, a melynek tegnap nálunk bemutató előadása volt — üres ház előtt. Valóban feltűnő jelenség ez a részvétlenség; ujdonság, mulattató darab, jó előadás, — mind olyan tulajdonságok, a melyek nálunk máskor mindig biztosan vonzottak nagy közönséget a színházba s most hatástalanoknak bizonyulnak. Csak nem tüntet a távolmaradásával közönségünk azok miatt az ismételt olvasható leckéztetések miatt, a melyek a színházbajárást *kutyakötelességnek* hirdetik, akár talál ebben mulatságot, akár nem? Nekünk az a nézetünk, hogy eljárhatna bizony a közönség az előadásokra, nem ugyan muszájból, hanem mert mostani társulatunk működésében kellő szórakozást és élvezetes mulatságot találhat. Az a csekély számú publikum is, a mely tegnap az előadást végig hallgatta, bizonyára nem bánta meg, hogy jelen volt, mert pompásan mulatott. Különösen élvezetes alakítást mutatott be *Andorffy* Caudle Benjamin, a mértékletességi egyesület utazó ügynöke szerepében, ki térítő kirándulásait arra használja fel, hogy kirugjon a hámból s a mértékletesen szerető oldalbordája által rátukmált fejedelmet Léthe vize, vulgó pezsgő mellett fedje. Igen jól megállta helyét *Benkő* Jolán is a mértékletességi egyesület elnöknője szerepében, valamint *Kovács* Mariska (Florida), *Tájkerti* Berta (Nelly), *Bihari* (Francis), *Borbély* (Sam), kik nagyban előmozdították az összjáték sikerét.

○ **Verne** munkáinak illusztrált magyar kiadásából most kaptuk meg a 76—82. füzeteket és ezekben Az uszó sziget című regényt. A mint a népszerű író minden munkájában valamely nagy természeti probléma oldódik meg előttünk, jelen regénye is egy izgalmas, kalandos utazás leírása keretében a vizek titokzatos, mélységes világával ismertet meg. A költő képzeletének mig csodálatosan merész csapongását követjük, a tudás, az igaz észrevétlenül lopózik elménkbe. Ez az, a mi Verne minden idők legnagyobb írói közé emeli és a mi nagy népszerűségét megmagyarázza. A regényt Gaál Mózes avatott tola ültette nyelvünkre és a füzetek külön-külön is kaphatók 20 krjával minden könyvkereskedésben.

○ **A tatárok Napoleonja.** A nagy Dzsengisz-Khán történetét beszéli el a Történeti könyvtár legujabb füzetében *Lázár* Gyula dr. A latin közmondás igazsága, hogy a történet az élet mestere, e vállalatnál valóban bebizonyult. Évtizedek óta látja el ifjuságunkat és a mivelt közönséget történelmi kézikönyvekkel, melyek megelevenítik a világtörténelem és a hazai história nagy eseményeit, korszakalkotó alakjait. A jelen füzet a nagy tatár vezér életét beszéli el, aki dicsőséges pályafutásban egy világuralom alapját veti meg. Érdekesekek a monlogok szokásairól és erkölcsi-életről való leírások és kellemes általán az elbeszélés közvetlen, meleg hangja. Képek is bőven vannak a csinos könyvben, mely 40 krajcáron kapható.

○ **Petőfi album.** A Petőfi-Társaság elhatározta, hogy a jövő év elején fényes kiállítású Petőfi-albumot bocsát közre a nagy költő életére vonatkozó közleményekkel és illusztrációkkal. Minthogy a közönség közt még

mindig lehetnek olyanok, akik Petőfitől kiadatlan kéziratokat, leveleket és más emléktárgyakat őriznek: a Petőfi-Társaság bizalmatlan tisztelettel kéri ezeket, hogy a náluk levő ereklyéket az albumban való bemutatás céljából a Petőfi társaságnak átengedni sziveskedjenek. A tárgyak, lehetőleg rövid idő alatt a társaság titkári hivatalába (Bástya-utca 11. sz.) küldendők, amely azok gondos megőrzéséről és köszönettel való visszaküldéséről gondoskodik.

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora zenemű folyóirat november 15-iki füzeté következő érdekes zenemű ujdonságokat közli. I. Ivánfy Iván igen szép »Menyecske csárdás«-át egy szöveges magyar dal, 3 palotás és 2 frissből összeállítva. II. Schmiedt I. »Ábránd a fülemüle orosz dal felett.« III. Holzer B. »Harang« polka françaiseját. Minden füzetben ily gazdag tartalommal jelenik meg e ma már oly közkedvelt zenemű folyóirat. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s legsikerültebb divatos zeneujdonságokat hozza, negyedévben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Egyes számok 22 krért, ha az összeg beküldetik. Előfizethetni az október-decemberi évnegyedre csakis a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalában Budapesten VI. Csengery-utca 62. sz. a. honnan mutatványszámot megismerésre ingyen és bérmentve küldenek.

○ Werner E. regényeit füzetes vállalatban adja ki Nagel István budapesti könyvkiadó. Werner E. a modern regényirodalom

legkiválóbb és legkedveltebb írója, érdekesítő meseszövegs és gyönyörű irányánál fogva a híres és népszerű Marlittot is tulszárnyalja. A füzetek legfinomabb papíron vannak nyomva, gazdagon illusztrálva és mégis csak 15 krba kerülnek, mi által lehetővé lesz, hogy ezen különös becses biró mű mindenki által megszerezhető legyen. Minden héten 1 füzet fog jelenni. Mutatvány füzetekkel mindenkinek szívesen szolgál a kiadó Nagel István, Budapest, VII., Vörösmarthy-utca 17.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1958. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. november hó 17-én.

1. Rauschenberger Antal ujtó — Pritz József és társai d. e. 9 óra.
2. Stole János — Steiner Antal 9 $\frac{1}{2}$ óra.
3. Kohn Gizella — Präger Sami 10 óra.
4. Dr. Szilassy Zsigmond — Lövinger Sámuel 10 $\frac{1}{2}$ óra.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ Öt forint miatt. Bálint István, falusi csizmadia, Braun Márkus borkereskedőtől öt forint áru bört vásárolt — hitelbe. Mikor a hitelező fizetésre felszólította, nem fizetett s amint a járásbiróságnál fizetési meghagyást kért ellene, ott Bálint azzal a kifogással élt, hogy nem tartozik a hitelezőnek s erre az esküt le is tette. Azonban volt két teljesen érdektelen tanu, a ki hallotta több ízben, hogy a kereskedő kérte adásától a pénzt s az mindig ígérte, hogy majd megfizeti. Sőt váltót is kért tőle a hitelező s erre is azt mondta, hogy ne féljen, megfizeti anélkül is. Ezek alapján hamis eskü miatt feljelentették Bálint Istvánt a pécsi

Nem csoda, hogy oly hevesen dobogott a szíve, mintha ki akart volna ugrani örömeiben, mikor halkan a főkapu-bejáratához közeledett. Egész testében megremegett, mikor a csöngető zsinort megrántotta, amelynek hangos csengése az egész házat fölverte. — Szeretnék mrs. Fielddel beszélni — mondta habozva a szolgának, aki ajtót nyitott neki. Kérem, ne utasítson vissza engemet. Élethalál kérdése ez számomra. Kérem ne utasítson el. Nekem azonnal kell vele beszélnem, de csak egyedül.

A szolgál, aki Madge előtt állt, csodálkozva nézett rá, s komolyan szemlélte a fiatal gyermekarcot, mely szép volt, mintha angyalé lett volna.

— Ugye nem utasít el engem — tette hozzá Madge. Okvetlenül kell beszélnem a ház urnőjével.

— Már elkésett — felelte a szolgál szomorúan. Mrs. Fieldet szélütés érte, s rövid időre rá meghalt.

Madge arca egészen elváltozott. A szolgál szinte megrémült tőle.

— Tehát meghalt? Mrs. Field meghalt! — susogta Madge, mintha nem akarná elhinni ezt a szörnyű hirt. Ez irtózatoss csapás nekem!

Mennyire vágyódott most Duncant fölkeresni, hogy ebben a szomorú órában megvigasztalja őt. De ezt nem merte megtenni.

— Ha valami értesítést szeretne mr. Duncan részére itt hagyni, úgy szívesen átadom neki — mondta a jószívű szolgál.

— Nem, nem — felelte Madge a fejét lehorgasztva, nem hoztam számára üzenetet. Talán eljövök megint, majd magába mormogta: — Most már vége mindennek!

— Csak egyszer is intettek volna a kedves csillagok — mormogta. Akkor olyan boldog voltam, most pedig olyan boldogtalan.

Hirtelen ellenállhatatlanul ragadta magával az a vágy, hogy még egyszer lássa őt.

— Akkor talán nyugodtabban fogom folytatni az én magányos életem.

Akaratlanul is visszafordult és gyorsan iramodott tova az ösvényen, mely éppen a kastélyba vezetett.

A vén, nagy fák a koronáikat, mint védő karjaikat terjesztették ki, akárha el akarták volna tőle kergetni a fájdalmat.

Az esti szél hűvösen cirógatta égő arcát és cibálta aranyászóke haját.

Hangtalanul haladt a parkon keresztül azon ház felé, mely az ő otthona lehetett volna.

Talán képzelődés ez? Mintha Duncan hangját hallotta volna a holdvilágos éjszakában.

— Hol vagy Madge kedvesem?

Hogy megdobbant erre a szivecskéje! Ha ez igaz lehetne! De ez a hang csak a fák koronái között sóhajtozó esti szellő susogása volt.

Az emeleti ablakok egyikében halvány gyertyatényt pillantott meg. Majd hirtelen halvány árnyék esett a vékony függönyre. Tudta jól, kinek az árnyéka az. Csak Duncan lehetett ott.

Csak a reszkető holdfény láthatta, amikor megcsókolta a letört rózsát és a szívére tüzte, ártatlan szívére, melyben a boldogság helyett az elhagyatottság és a szenvedés vert tanyát.

— Azt mondta nekem, hogy én tönkretettem az ő

kir. törvényszéknél, a hol tegnap tartották meg ellene a végtárgyalást és elítélték kéthavi fogházra s behajthatatlanság esetén még 2 napi fogházra átváltoztatandó 10 frt pénzbüntetésre. Az elítélt megnyugodott az ítéletben s az jogerőssé válván, most két hónapig fog ülni az öt forint miatt.

§ **Tolvaj asszony.** Lipován *Hesz Lambert* padlásáról a mult év telén özv. *Bobek Jánosné* szül. *Lichnovszky Róza* lassankint 38 forint értékű kukoricát lopogatott el. Mikor tettere rájöttek, nem tudott beszámolni, hogy hová tette a kukoricát, csak egy zsákról tudta megmondani, hogy azt egy üveg pálinkáért *Tuskovits Boldizsárnak* adta el. Így ez utóbbi is bajba keveredett s mindketten tegnap álltak a pécsi kir. törvényszék előtt. Nem is tagadtak semmit; s a tolvaj asszony kapott büneért héthavi börtönt, a másik vádlott pedig tulajdon elleni kihágás miatt egyheti elzárást s 5 forint pénzbüntetést. Az elítélt asszony felebezett az ítélet ellen, de *Tuskovits* megnyugodott.

§ **Gyilkos konkurrencia.** Érdekes végtárgyalás volt a kaposvári kir. törvényszék termében a napokban. *Dráva-Tamásiban* volt egy öreg kovács, *Malik József*; a közeli *Gárdonyi* községben lakott pedig *Kerekes István* fiatal kovács. Ez utóbbi erős versenyt csinálván az öregnek, nemcsak boszantotta, de formálisan dühbe hozta; azért tervet forralt *Kerekes István* ellen, hogy elteszi láb alól. Egy alkalommal átment egyik szomszéd községbe s felbérelte s bujtotta *Berda Istvánt*, hogy löjje

agyon *Kerekes kovácsot*; ő majd kihívja a házából, ekkor végezheti a gyilkosságot, de vigyázzon, hogy aztán a fiatal kovács helyett ötöt ne löjje le a sötétben. Ez alku azonban nehezen ment; az öreg lator először csak 20 frtot, majd 50 frt, azután 100 frtot ígért *Berdának* vér és életedij fejében, de ez a csekély pénzért nem volt hajlandó végezni a gyilkosságot; míg utóbb megalkudtak 500 frtban; és pedig, hogy a tett után azonnal kap *Berda* 200 frtot, utána bizonyos időre pedig 300 frtot. A hajmeresztő gyilkosság meg is történt fentebbi terv szerint és *Berda István* agyonlőtte *Kerekes Istvánt*, a dr-tamási fiatal kovácsot. Ebben a gyilkossági bűntényben volt a végtárgyalás. A gyilkos *Berda* védője *Jakab István* volt, az öreg mogorva *Malik kovácsé* pedig — kit a községben senki nem állhatott, sőt gyűlölt — *Dr. Rimánócy Ferenc*. A végtárgyalás kevés felbeszakítással reggel 9 órától esti 6 óráig tartott, melyben nagy közönség volt jelen. Az ítéletet 6 óra felé hirdették ki. A gyilkos *Berda István* kapott 15 évi fegyházat; az öreg felbújtó és tettestárs *Malik József* pedig életfogytiglani fegyházat. *Berda* megnyugodott az ítéletben; *Malik* azonban felebezett, úgy a vádló ügyész is. A gyilkosság történt f. é. május hó 20-án estve. A bűntény kiderítése a csendőrségnek köszönhető.

§ **Sötét bűn.** *Muth Krisztina*, tamásii leányzó bűnös szerelemre gyuladt volt a falu egy deli legénye iránt, e szerelem azonban nem maradt következmény nélkül. Észre vette ezt *Boros Látó Teréz*, férj. *Német Józsefné* is

s addig biztatta, csalogatta, hogy menjen e hozzá, míg végre a leány hajlott a szóra. A rosszlelkű asszony rázárta az ajtót s kezelése alá vette, minek következtében a leány két hét múlva könnyebbnek érezte magát. A kis jószágot, a kitől megszabadult, bedobta egy félreeső helyre, apja gyanuját pedig, ki kérdőre vonta, valahogy elaltatta. A titok azonban, ha még oly jól takargatják is, kipattan egyszer. Az apa takarítás közben ráakadt az eldugott jószágra. A bünszerző asszonyt is elérte sorsa. A vele egy udvaron lakó *Kecskés János* följelentette. A végtárgyaláson a leány töredelmesen, megtörten adta elő az esetet, az asszony azonban konokul tagadta a bűnrészességet. Állította, hogy a leány vele takarózik, a tanuk pedig hamisan vallanak. A törvényszék azonban nem hitt a gonosz csontnak s minden védekezése dacára 2 évi börtönre ítélte. A leány hat havi börtönt kapott. Itt említjük meg, hogy a leány apja, a feletti bánatában, hogy lánya ilyen szégyent hozott a fejére, a kutba ugrott s ott fuladt.

§ **Agyonszurt legény.** *Dórkó József*, öcsényi legény, ifju *Tóth Mihályt* egy korcsmában agyonszurta. Az eset úgy történt, hogy a korcsmában mulató legénységnek vádlott és társai muzsikáltak. Este 9 óráig tartott a muri, akkor abba hagyták azt is meg a muzsikát is. A zenészek osztozni kezdtek a keresményen. Előzőleg azonban *Szeip Lőrinc* és *Gál János* zenészek összeszólkáltak, mire *Szeip* dühében a trombitáját az asztalra akarta vágni, miben *Kántás István* megakadályozta és nya-

életét — sóhajtott a arcára szoritva az örökzöld lombjait. Bizonyosan arra értette akkor ezt, hogy én Léna és közéje léptem. Most azt hiszi rólam, hogy meghaltam. Vajjon visszatér-e Lénához?

Csak egy kérdés bántotta. Az, hogy *Molly* fölemlítette talán *Duncan* előtt a nevét s ez esetben tudni fogja, hogy ő jött a huga segítségére — ő, akiről mindenki azt hitte, hogy a bányaureg mélyén pihen.

De ezt nem gondolta meg.

— Hacsak egy pillanatra is találkozhatnám *Molly*-val, rábírnám arra, hogy a titkomat megőrizze.

Molly azt mondotta neki, hogy a bátyja nem sokára megint elmegy.

De hogy viselje ezt el ő, aki még mindig oly ki-mondhatatlanul szerette őt, bárha *Duncan* örökre ki is zárta a szeretetéből. Mily boldogság volt számára csupán az is, hogy az árnyékát láthatta. *Duncan* most összefont karokkal és mélyen lehorgasztott fővel járkált a szobában föl s alá.

A szegény, elhagyott *Madge*, ki a csillagos éjszakában folyton az ő ablakára vigyázott, remegve kérdezte magában, vajjon reá gondol-e?

Nem is gondolt arra az eshetőségre, hogy rajta érik, mikor a legfigyelmesebben nézi azt az ablakot, melynek függönyére az árnyék vetődik.

Azt sem tudhatta, hogy most a házban valami váratlan esemény történt.

Csak azután vágyódott, még egy pillanatra láthassa az ő arcát.

Hát az nem is lehet nagy bűn, hogy arra az árnyékra

figyel, hiszen az a férje neki. E pillanatban keserves gondolat fogamzott meg agyában.

Talán az okozott *Duncannak* keserűséget, mert ő árva és szegény volt? Másképpen történt volna, ha ő a *Stanton*-birtok örökösője?

Nem volt senkije, akinek elmondhatott volna valamikét azon érzelmekből, melyek a szívében háborogtak. Nem volt, aki szerette, támogatta volna. Egészen magára maradt. Senki sem érzett iránta részvétet, annyira árva volt. Szomorú sorsra jutott.

Hirtelen támadt a gondolata.

— Az édes anyja bizonyosan a házban időzik. Ha én most hozzá mennék és letérdelve a lábai elé azt mondhatnám neki, hogy szeressen engem, hiszen én a fia felesége vagyok, — vajjon eltaszítana-e magától? Nem, bizonyára nem, hiszen a szíve melegen dobogó asszonyi szív, amely megindulna az ő szomorú sorsán . . . Térdén állva könyörgök neki, hogy mutasson kivezető utra ebből a szörnyű zürzavarból. Én szeretném őt, csupán azért is, hogy *Duncannak* az édes anyja.

Madge szakadozottan és nehezen lélegzett. Arcáról és ajkáról eltűnt a pirosság. Csodálkozott azon, hogy ez már előbb nem jutott eszébe. Szegény gyermek, mindent meg akart mondani *Duncan* anyjának és az irgalmára bizni magát és szerelmét.

Szép, kék szemeiben könyek uszkáltak. A halvány reménysugár csillant meg előtte, hogy *Duncan* édes anyja meg fogja szeretni őt, a fia feleségét.

Talán kiutasítja a házból, vagy pedig a kis kezeit a *Duncanéba* teszi és megáldja őket, mint amire csak az anya képes.

kon fogva leültette. Elosztottak végre odabenn s Dorkó kiszólt a most már a korcsma előtt f. Tóth Mihályval beszélgető Szeip és Gálnak, hogy menjenek be a pénzükhöz. Minthogy nem mentek, Kántás kivitte a Gál pénzét. Tóth Mihály meglátva Kántást, Szeipra mutatva mondá neki: Ne bántsa ezt az embert, mert kirázom a bőréből. Tóthnak ugyanis az nem tetszett, hogy Kántás megtorkolta Szeipot. Viszont Kántás sem tűrte el a fenyegetést, s így közös akarattal összeakaszkodtak. A verekedés zajára kijött Dorkó János a korcsmából s rászólt Tóthra, hogy ne bántsa Kántást. Tóth erre azt kiáltotta: »megállj adok neked is« és a kését teljes erővel döfte a Dorkó hátába, mire az erősen felindult Dorkó hirtelen feléje fordult és bicskájával mellbe szurta a támadóját, úgy hogy az kettőt se lépve, végig vágódott arccal a járdára. Meghalt rögtön. Gyilkosa négy hétig volt élet-halál között. A törvényszék tekintetbe vette vádlott erős felindulását és egy évi börtönre ítélte.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: veszettség Bükkösd, Gyűrűfű és Mohács községekben 1—1 udvarban fordult elő; sertésorbáné Vaiszlón 1 udvarban, sertésvész pedig Baksa, Devecser, Egerszeg, Köblény, Maty és Varasd községekben uralkodik. Pécssett veszettség 2 udvarban, bőrféreg 1 udvarban még mindig uralkodik. Somogy megyében lépfene 2 községben 7 udvarban, veszettség 1 községben 2 udvarban és sertésvész 46 községben van elterjedve. Tolnamegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 4 községben 4 udvarban, juhhimlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbáné 1 községben 3 udvarban és sertésvész 26 községben uralkodik.

□ **Országos vásár Mohácson.** A legutóbbi mohácsi országos vásár eredménye, tekintve a közgazdasági viszonyokat, eléggé kedvező volt. A kedvező száraz időjárás folytán még mindig járható közutak lehetővé tették, hogy a legmesszebb vidék lakossága is meglátogathatta a vásárt, a melyen ennek következtében igen élénk forgalom fejlődött ki. A kereskedők üzletei az egész napon át tömve voltak. A lisztkereskedők e forgalommal annyiban nincsenek megelégedve, a mennyiben az elszegényedett földművesnép csak a barnább lisztfajokat keresi s így a fehérebb neműek megmaradnak. Az állatpiac terén sem fejlődött ki nevezetes forgalom. A földhajtás nagy volt ugyan, de ezzel szemben a kereslet igen csekély.

TÁVIRATOK.

— **A delegációk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák delegáció ma délelőtt megalakult. Elnök Thun gróf csehországi helytartó lett. Az ellenzéki pártok kijelentették, hogy csak fentartással vesznek részt a delegáció tárgyalásaiban. Értésülésünk szerint pontosan a közös költségvetés főösszege **142,397.841** frt; ebből külügyi költségekre 3,935.500 frt,

hadügyiakra 125,634.421 frt, tengerészeti költségekre 10,563.060 frt, a közös pénzügyminiszterium költségeire 2,128.340 frt, számellenőrzési költségekre 136.520 frt, rendkívüli hitelre 15,987.907 frt, Bosznia 3,489.000 frt, póthitelekre 348.600 frt esik. A rendes kiadások keretében csak 300.000 frt emelkedés mutatkozik, mert a közös vámbevételek emelkedéséből előálló bevételi többletek többet fedeznek.

— **Fordulat a Dreyfuss-ügyben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Dreyfuss Mathieu, a katonai okiratoknak a németeknek való kiszolgáltatásáért száműzött francia kapitány testvére, szenzációs leleplezéseket tartalmazó levelet intézett Billot hadügyminiszterhez. El van ebben mondva, hogy a Dreyfuss kapitány elítélésének alapjául szolgáló levelek kézírása Esterházy Valsin grófé, aki az Esterházyak mult században elfranciásodott ágából származik s mint ilyen Párizsban él, mint a francia hadsereg őrnagya. Erre rögtön fölkeresték Esterházyt, de nem találták. Esterházy kézírását egy bankár is fölismerte, akinél váltói vannak.

— **Hadihajóink török vizeken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athén kikötőjéből, Pireuszról, az osztrák-magyar hajóraj azzal a szigorú utasítással vitorlázott el, hogy bombázza Merzina török várost, ahol zászlónkat és konzulunkat megsértették, ha a szultán csütörtökig nem adja meg a Calice báró által követelt elégtételt.

— **A rab rendőrtanácsos ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Chudy Hugó mai folytatólagos vég tárgyalásán Visontai védő összeszólalkozott Czárán elnökkel, minek következtében elhagyta a védői széket s csak Chudy kérsére tért vissza.

Szerkesztői üzenet.

S. A. Kérjük türelmét, mert gyakran kiszorítanak sok — aktuálisnak tetsző dolgot — a még inkább aktualisak. Ugy a ma, mint az előbb küldötteket köszönettel vettük és fel is használjuk őket. Így hát nincs ok a gyors letuvásra!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Amerikai szőlővesszők.

Solonis, Monticola és Metallica
 100,000 gyökeres 40—55 %-ig ezere 25 frt.
 „ „ rövidebb „ 20 frt.
 40,000 sima I. rendű „ 12 frt.
 „ „ II. „ 8 frt.
 Jótállás mellett kapható:

Gergits Mártonnál
 Pécssett, Makár-utca 32. sz.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olesó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

2349. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Engel P. Herm. fia bonyhádi bej. kereskedő végrehajthatónak, Ehret Menyhért hidasdi lakos végrehajtást szenvedő elleni 61 frt 81 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. jbiróság területén levő, Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 19. tjkvbeli A. I. 1. sorsz. 21. hrsz. 23. sz. malomra és beltelekre 1401 frt becsárban; az u. o. tjkvbeli 1. sorsz. 119. hrsz. fekvőségre 40 frt becsárban; a hidasdi 862. tjkvbeli A. 1. sorsz. 882. hrsz. fekvőségre 41 frt becsárban; az u. o. tjkvbeli A. 1. sorsz. 942. hrsz. fekvőségre 121 frt becsárban; a hidasdi 1107. tjkvbeli A. 1. sorsz. 945. hrsz. fekvőségre 35 frt becsárban; végül a hidasdi 1148. tjkvbeli A. 1. sorsz. 950. hrsz. fekvőségre 11 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi december hó 2. napján d. e. 10 órakor Hidasd községben a jegyzői irodáiban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 140 frt 10 krt, illetőleg 4 írtot, 4 frt 10 kr, 12 frt 10 krt, 3 frt 50 krt és 1 frt 10 kr készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsvárad, 1897. évi augusztus hó 26. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Szikrai albiró helyett

Schill

kir. jbiró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezést

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.